

Stratificatie

In klinische onderzoeken is stratificatie de scheiding van patiënten of de analyse van resultaten op grond van iets anders dan de toegediende behandeling.

Stratificatie heeft twee verschillende betekenissen. Volgens de eerste betekenis beschrijft het de natuurlijke verdeling van patiënten in subgroepen. Patiënten kunnen bijvoorbeeld worden gestratificeerd naar leeftijd, ziekte-ernst of biomarkers.

Volgens de tweede betekenis controleert stratificatie de willekeurige indeling van mensen in de verschillende groepen van een onderzoek. Gestratificeerde randomisatie wordt toegepast om er zeker van te zijn dat gelijke aantallen deelnemers met een kenmerk dat de respons op de interventie zou beïnvloeden aan elke groep in het onderzoek worden toegewezen.